

ри та інші проблеми, які мали вплив на соціальну політику деяких регіонів США.

Поняття соціальних ризиків скорегувало концепцію ризиків у бік, де він не може бути так однозначно прогнозованим статистичними методами. Окремі соціальні ризики, що пов'язані із захворюванням, небезпечною, нечесністю або безвідповідальністю співробітників набагато важче прогнозувати. Із точки зору засновників теорії "суспільства ризику", соціологічна концептуалізація ризиків ґрунтується на об'єктивних змінах макросоціального рівня. Згідно У.Беку, перехід до ери ризиків - це процес переходу до ери ризику як об'єктивної необхідності. Як наслідок, "відбувається інституціоналізація соціогенного ризику у повсякденному житті, значного поширення набула девіація поведінки щодо ризик-рефлексії реальних та потенційних еколого-техногенних небезпек" [4, с.38]. Особливості розвитку модерного суспільства штовхає людину "суспільства ризику" на вандалізм та створення різного роду аварійних ситуацій.

Теорія "суспільства ризику" У. Бека ґрунтується на визнанні нового нормативного ідеалу суспільства - безпеці. Завдяки цьому, нова суспільна стратегія набуває захисного характеру, що проявляється через уникнення більш гіршого. Система цінностей "нерівноправного суспільства" заміщується системою цінностей "небезпечного суспільства", а орієнтація на задоволення нових потреб - орієнтацією на їхнє самообмеження [5, с. 49]. Солідарність суспільства ризику - це солідарність "жертв ризиків", що утворюється за рахунок не об'єктивних чинників, а суб'єктивних відчуттів занепокоєння чи страху. Оцінка та визначення рівня довіри до існуючих соціальних інститутів й організацій стає важливішим за реальні результати їх діяльності. Таким чином, "суспільство ризику - це суспільство невизначеності, в якому віра в науку і прогрес розхитується, життєві стереотипи руйнуються, що вимагає їх постійного перевизначення, а, отже, проблеми рефлексії і рефлексивності виступають на перший план" [3, с.32].

Література

1. Яницький О.П. Социология риска: ключевые идеи / О.Н Яницький // Мир России. -2003. - № 1. - С.3-35.
2. Кривошеїн В.В. Ризик як соціальне явище / В.В. Кривошеїн // Науково-теоретичний і громадсько-політичний альманах «Грані». - 2012. - №6 (86). - С.80-85
3. Зубков В.И. Социологическая теория рисков / В.И.Зубков. - М.: Издательство Руди. 2003. - 228 с.
4. Стегній О.Г. Теоретико-методологічні засади дослідження феномену соціогенних ризиків / О.Г.Стегній // Український соціум. - 2009. - №4 (31). - С.33-46
5. Бек У. Общество риска. На пути к другому модерну [Текст] / У. Бек; пер. с нем. - М.: Прогресс-Традиция, 2000. - 384 с.
6. Социологические координаты риска / Под ред. А.В. Мозговой. - М.: Изд-во Института социологии РАН, 2008. - 230 с.
7. Луман Н. Самоописание / Н.Луман. Пер. с нем. А.Ановский, Б.Скуратов, К.Тимофеева. - М.: Издательство "Логос", ИТДГК "Гнозис", 2009. - 320с.

Рассмотрена ограниченность социокультурных подходов в социологической концептуализации рисков. Доказано, что исследовательские усилия на определение риска исключительно как социокультурного феномена теряют концептуальную широту взглядов на природу рисков. Предложено признание природной опасности в качестве объективного фактора и рисков в качестве субъективного фактора человеческой деятельности.

Ключевые слова: концептуализация, риски, общество риска, калькулятивна рациональность, культурно-символическая концепция риска, социально-перцептивная концепция риска.

The cultural limitations of sociological approaches to conceptualizing of a risk have been considered in article. It has been proved that research efforts to identify risk solely as a social and cultural fact lose the conceptual breadth of